

โคโลสี (TNBT)

โคโลสี

โคโลสี 1

คำทักทาย

¹ จดหมายนี้ เขียนโดยเปาโล ผู้เป็นอัครทูตของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ตามใจของพระเจ้า และทิโมธีผู้เป็นน้องชาย ² เรียน วิมุตติชน และพี่น้องที่เชื่อฟังอาศัยในพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ ณ เมืองโคโลสี ขอให้พระคุณ สันติภาพ และสันติสุขจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเรา จงดำรงอยู่กับท่านเถิด

คำอธิษฐานของเปาโลเพื่อชาวโคโลสี

³ เราขอบพระคุณพระเจ้าผู้เป็นพ่อของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ ผู้เป็นเจ้านายของเราเสมอ เมื่อเราอธิษฐานสวดอ้อนวอน เพื่อท่านทั้งหลาย ⁴ เพราะเราได้ยินถึงความเชื่อของท่านในพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ และเรื่องพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ซึ่งท่านมีต่อวิมุตติชน ชนทั้งปวง ⁵ โดยเหตุซึ่งมีความหวังอันสะสมไว้สำหรับท่านในนิพพาน ซึ่งเมื่อก่อนท่านเคยได้ยินมาแล้วในคำแห่งความจริง คือบารมีของพระเจ้า ⁶ ซึ่งเผยแพร่มายังท่าน ตั้งที่กำลังเกิดผล และทวีขึ้นทั่วโลก เช่นเดียวกับที่กำลังเป็นอยู่ในตัวท่านทั้งหลายด้วย ตั้งแต่วันที่ท่านได้ยิน และเข้าใจในพระคุณของพระเจ้าตามความจริง ⁷ ตั้งที่ท่านได้เรียนจากเอปาฟรัสซึ่งเป็นเพื่อนร่วมงานที่รักของเรา เขาเป็นผู้ที่เอาใจใส่ปรนนิบัติพระผู้เป็นพระศรีอารีย์เพื่อพวกเราจริง ๆ ⁸ และเขาได้เล่าให้เราฟังถึงพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ที่ท่านมีอยู่ในพระวิญญูญาณด้วย

เนื้อหาแห่งคำอธิษฐานของเปาโล

9 เพราะเหตุนี้ นับตั้งแต่วันที่เราได้ยิน เราก็ไม่ได้หยุดในการที่จะอธิษฐานสวดอ้อนวอนขอเพื่อท่าน ให้ท่านเพียบพร้อมด้วยความรู้ถึงจิตใจของพระองค์ ในสรรพปัญญา และในความเข้าใจฝ่ายวิญญาณ¹⁰ เพื่อท่านจะได้ประพฤติอย่างที่เหมาะสมต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้านาย และทำตนให้เป็นที่พอใจพระองค์ ให้เกิดผลในการดีทุกอย่าง และเจริญขึ้นในความรู้ถึงพระเจ้า¹¹ ขอให้ท่านมีกำลังมากขึ้นทุกอย่างโดยฤทธิ์เดชแห่งสง่าราศีของพระองค์ ขอให้ท่านมีความทรหดที่สุด และความอดทนนานด้วยความยินดี¹² ให้ขอบพระคุณพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ทำให้เราทั้งหลาย สมกับที่จะเข้าส่วนได้รับมรดกด้วยกันกับวิมุตติชนในความสว่าง¹³ พระองค์ได้ช่วยเราให้พ้นจากอำนาจของความมืด และได้ย้ายเรามาตั้งไว้ในอาณาจักรแห่งพระโอรสที่ทรงแห่นของพระองค์¹⁴ ในพระโอรสนั้นเราจึงได้รับการไถ่ ซึ่งเป็นการยกบาปที่อยู่ใต้อำนาจของ กิเลส ตัณหาของเรา

ความสมบูรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นพระศรีอารีย์

15 พระองค์เป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้า ผู้ซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา เป็นลูกหัวปีเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง¹⁶ เพราะว่าในพระองค์สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้น ทั้งในท้องฟ้า และที่แผ่นดินโลก สิ่งซึ่งประจักษ์แก่ตา และซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา ไม่ว่าจะเป็นที่นั่งของพวกทูตผี หรือพวกทูตผีที่ปกครอง หรือพวกทูตผีที่ครอบครอง หรือพวกทูตผีที่มีอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น โดยพระองค์ และเพื่อพระองค์¹⁷ พระองค์ดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงเป็นระเบียบอยู่โดยพระองค์¹⁸ พระองค์เป็นศีรษะของกาย คือชุมชนของพระเจ้า พระองค์เป็นจุดเริ่มต้น เป็นคนแรกที่เป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อพระองค์จะได้เป็นเอกในสรรพสิ่งทั้งปวง¹⁹ เพราะว่าพระเจ้าพอใจ ที่จะให้ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นดำรงอยู่ในพระองค์²⁰ และโดยพระองค์ ให้สิ่งสารพัดกลับคืนดีกับพระเจ้า ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่ในแผ่นดินโลกหรือในอาณาจักรสวรรค์ พระองค์ทำให้มีสันติภาพ และสันติสุข ด้วยเลือดแห่งกางเขนของพระองค์

สถานภาพของชาวโคโลสีในปัจจุบัน

21 และพวกท่าน ซึ่งเมื่อก่อนนี้ไม่ถูกกันกับพระเจ้า และเป็นศัตรูในใจด้วยการชั่วต่าง ๆ²² บัดนี้พระองค์ให้คืนดีกับพระองค์ โดยความตายแห่งกายเนื้อหนังของพระองค์ เพื่อจะได้มอบท่านให้แก่พระเจ้า ให้เป็นผู้บริสุทธิ์ไร้มลทิน และไม่มีที่ติ²³ แต่ท่านต้องดำรง และตั้งมั่นอยู่ในความเชื่อ และไม่โยกย้ายไปจากความหวังใจในบารมีของพระเจ้าซึ่งท่านได้ยินแล้ว และได้ประกาศแล้วแก่มนุษย์ทุกคนที่อยู่ใต้ฟ้า ซึ่งข้าพเจ้าเปาโล เป็นผู้รับใช้ในการประกาศบารมีของพระเจ้านั้น

พันธกิจของเปาโลที่มีต่อชุมชนของพระเจ้า

24 บัดนี้ข้าพเจ้าคือกตใจในการที่ได้รับความทุกข์ยากเพื่อท่าน ส่วนการทนทุกข์ของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ที่ยังขาดอยู่นั้น ข้าพเจ้าก็รับทนจนสำเร็จในเนื้อหนังของข้าพเจ้า เพราะเห็นแก่ร่างกายของพระองค์ คือชุมชนของพระเจ้า

25 ข้าพเจ้าได้มาเป็นผู้รับใช้ของชุมชนของพระเจ้า ตามที่พระเจ้าได้มอบภาระให้ข้าพเจ้าเพื่อท่าน เพื่อจะได้กล่าวพระคำของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ 26 คือข้อความล้ำลึกซึ่งซ่อนเร้นอยู่หลายยุค และหลายชั่วอายุนี้ บัดนี้ได้ให้เป็นที่ประจักษ์แก่วิมุตติชนของพระองค์แล้ว

ความประสงค์ของพระเจ้าที่มีต่อคนต่างชาติ

27 พระเจ้าชอบใจที่จะสำแดงให้วิมุตติชนเหล่านั้นรู้ว่า ในหมู่คนต่างชาตินั้น อะไรเป็นความมั่งคั่งแห่งข้อล้ำลึกนี้ คือที่พระผู้เป็นพระศรีอารีย์ สถิตในท่านอันเป็นที่หวังแห่งศักดิ์ศรี 28 พระองค์นั้นแหละเราประกาศอยู่ โดยเตือนสติทุกคนและสั่งสอนทุกคนให้มีสติปัญญาทุกอย่าง เพื่อจะได้มอบทุกคนให้เป็นผู้ใหญ่ในพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ 29 เพราะเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงตรากตรำทำงานด้วยความอดสาหะ เข้มแข็งด้วยพลังที่พระองค์ทำกิจอยู่ในข้าพเจ้า

โคโลสี 2

สิ่งที่เปาโลอยากให้ชาวโคโลสีรู้

1 เพราะข้าพเจ้าอยากให้ท่านรู้ว่า ข้าพเจ้าสู้สุดสำหรับมากเพียงไร เพื่อท่าน เพื่อชาวเมืองเลาติเซีย และเพื่อคนทั้งปวงที่ยังไม่เคยเห็นหน้าของข้าพเจ้า 2 เพื่อเขาจะได้รับกำลังใจใจ และเข้าติดสนิทกันในพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ซึ่งจะทำให้เขาเปี่ยมด้วยความมั่นใจอย่างบริบูรณ์ในด้านความเข้าใจ และทำให้พวกเขา รู้ความล้ำลึกของพระเจ้า คือพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ 3 ซึ่งคลังแห่งสติปัญญา และความรู้ทุกอย่างปิดซ่อนไว้ในพระองค์ 4 ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้ เพื่อมิให้ผู้ใดล่อลวงท่านด้วยคำชักชวนอันน่าฟัง 5 เพราะถึงแม้ว่าตัวของข้าพเจ้าไม่อยู่กับพวกท่าน แต่จิตใจของข้าพเจ้ายังอยู่กับท่านทั้งหลาย และมีความชื่นชมยินดีที่ได้เห็นท่านอยู่กันอย่างเรียบร้อย และเห็นความเชื่อของท่านที่มีในพระผู้เป็นพระศรีอารีย์นั้นมั่นคงยิ่งนัก

สิ่งที่ชาวโคโลสีควรทำ

6 เหตุฉะนั้นเมื่อท่านได้ต้อนรับพระเยซูผู้เป็นพระศรีอารีย์ ผู้เป็นเจ้านายแล้วฉันใด จงปฏิบัติพระองค์ด้วยฉันนั้น 7 จงหยั่งรากลงและก่อร่างสร้างขึ้นในพระองค์ และมั่นคงอยู่ในความเชื่อ ตามที่ท่านได้รับคำสั่งสอนมาแล้ว และจงบริบูรณ์ด้วยการขอบพระคุณ

ผลที่ได้จากการอยู่ในพระผู้เป็นพระศรีอารีย์

8 จงระวังให้ดี อย่าให้ใครทำให้พวกท่านตกเป็นทาสด้วยหลักปรัชญา และคำหลอกลวงที่เหลวไหลตามตำนานของมนุษย์ ตามพวกภูตผีที่ครอบงำของจักรวาล ไม่ใช่ตามพระผู้เป็นพระศรีอารีย์⁹ เพราะว่าในพระองค์นั้น สภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์¹⁰ และพวกท่านได้รับความครบบริบูรณ์ในพระองค์ ผู้เป็นศิระะ เหนือภูตผีที่ครอบครองและภูตผีที่มีอำนาจทั้งหมด¹¹ ในพระองค์นั้น ท่านได้รับพิธีเข้าสู่หน้ที่มือมนุษย์มิได้กระทำ โดยที่ท่านได้สละกายเนื้อหนังเสียในการเข้าสู่หน้ที่แห่งพระคริสต์¹² และได้ถูกฝังไว้กับพระองค์ในพิธีจุ่มน้ำแล้ว และในพิธีนั้นท่านได้เป็นขึ้นมาจากตายกับพระองค์ด้วย โดยเชื่อในการกระทำของพระเจ้าผู้ได้บันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย¹³ และท่านที่ตายแล้ว ด้วยการละเมิดทั้งหลายของท่าน และด้วยเหตุที่เนื้อหนังของท่านมิได้เข้าสู่หน้ที่ พระองค์ได้ให้ท่านมีชีวิตร่วมกับพระองค์ และได้ยกโทษการละเมิดทั้งหลายของท่าน¹⁴ พระองค์ฉีกเอกสารหน้ที่มีคำสั่งต่าง ๆ ซึ่งต่อสู้อะไรและขัดขวางเรา และขจัดออกไปเสียโดยตรึงไว้ที่กางเขน¹⁵ พระองค์ปลดพวกภูตผีที่ครอบครอง และพวกภูตผีที่มีอำนาจ พระองค์ประจานพวกมันอย่างเปิดเผย และมีชัยชนะเหนือพวกมันโดยทางกางเขนนั้น

จงแสวงหาสิ่งที่อยู่เบื้องบน

16 เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดพิพากษาปรักปรำท่านในเรื่องการกิน การดื่มของมีนเมา ในเรื่องเทศกาล วันต้นเดือน หรือวันศีล¹⁷ สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเงาของเหตุการณ์ที่จะมีมาในภายหลัง แต่กายนั้นเป็นของพระผู้เป็นพระศรีอารีย์¹⁸ อย่าให้ผู้ใดตัดสิทธิ์ของท่าน ด้วยเขาทำที่ถ่อมใจลง กราบไหว้ทูตสวรรค์ พวกเขาไฝ่ฝืนอยู่ในนิมิต หยิ่งผยองอย่างไม่มีเหตุผล ตามความคิดฝ่ายเนื้อหนังของเขา¹⁹ และไม่ได้ยึดมั่นในพระองค์ ผู้เป็นศิระะ ศิระะนั้นเป็นเหตุให้กายทั้งหมดได้รับการบำรุงเลี้ยง และติดต่อกันด้วยข้อ และเอ็นต่าง ๆ จึงได้เจริญขึ้นตามที่พระเจ้าโปรดให้เจริญขึ้นนั้น²⁰ ถ้าท่านทั้งหลายตายกับพระผู้เป็นพระศรีอารีย์ พ้นจากพวกภูตผีที่ครอบงำของจักรวาลแล้ว ทำไมท่านจึงมีชีวิตเหมือนกับว่าพวกท่านยังอยู่ฝ่ายโลก? ทำไมท่านยอมอยู่ในใต้อำนาจต่าง ๆ²¹ เช่น อย่าเอามือหยิบ อย่าชิม อย่าแตะต้อง เป็นต้น²² คือกล่าวถึงสิ่งที่จะต้องพิณาศเมื่อใช้มัน²³ จงอยู่สิ่งเหล่านี้ดูเหมือนมีปัญญา คือการน้มัส การด้วยความสมัครใจ การทำที่ถ่อมใจ และการทรมาณกาย แต่ไม่มีประโยชน์อะไรในการต่อสู้กับความใคร่ของเนื้อหนัง อันเป็น กิเลส ตัณหา

โคโลสี 3

จงแสวงหาสิ่งที่อยู่เบื้องบน

1 ถ้าท่านได้รับการบันดาลให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ด้วยกันกับพระผู้เป็นพระศรีอาริย์แล้ว ก็จงแสวงหาสิ่งที่อยู่เบื้องบน ในที่ซึ่งพระผู้เป็นพระศรีอาริย์อาศัยอยู่ คือนั่งอยู่ข้างขวาของพระเจ้า² จงเอาใจใส่สิ่งที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่สิ่งที่อยู่บนแผ่นดินโลก³ เพราะว่าท่านได้ตายแล้ว และชีวิตของท่านซ่อนไว้กับพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ในพระเจ้า⁴ เมื่อพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ผู้เป็นชีวิตของเราปรากฏ ขณะนั้นท่านก็จะปรากฏพร้อมกับพระองค์ในศักดิ์ศรี เข้าสู่ความหลุดพ้นขั้นที่สาม ด้วย

การจัดการตัวเก่าและตัวใหม่

5 เหตุฉะนั้นจงดับ กิเลส ตัณหาในตัวท่านเสีย ซึ่งได้แก่การล่วงประเวณี การโสโครก ราคะ ความปรารถนาชั่ว และความโลภ ซึ่งเป็นการนับถือรูปเคารพ⁶ เพราะสิ่งเหล่านี้ พระพิโรธของพระเจ้านั้นจะลงมาสู่มนุษย์ทั้งหลาย⁷ ครั้งหนึ่งเมื่อท่านยังดำรงชีวิตอยู่กับสิ่งเหล่านี้ ท่านก็เคยประพฤตีสั่งเหล่านี้ด้วย⁸ แต่บัดนี้ ท่านจงดับสิ่งเหล่านี้ทิ้งเสีย คือความโกรธ ความขัดเคือง การคิดปองร้าย การพูดเสียดสี คำพูดหยาบคาย⁹ อย่าพูดโกหกต่อกัน เพราะว่าท่านได้นำตัวเก่า พร้อมกับการประพฤติแบบเก่าไปทิ้งที่ทางเขนแล้ว¹⁰ และได้สวมตัวใหม่ที่กำลังสร้างขึ้นใหม่ ตามภาพลักษณ์ ของพระองค์ผู้ทรงสร้าง ขณะที่ท่านเรียนรู้อักพระเจ้า¹¹ เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงไม่เป็นพวกกรีกหรือพวกยิว ไม่เป็นผู้ที่เข้าสู่หน้ตหรือไม่ได้เข้าสู่หน้ต พวกคนต่างชาติหรือชาวสียเรีย ทาสหรือไทก็ไม่มี แต่พระเจ้าผู้เป็นพระศรีอาริย์เป็นทุกสิ่ง และดำรงอยู่ในทุกคน

สิ่งที่ต้องกระทำเมื่อมีตัวใหม่แล้ว

12 เหตุฉะนั้นในฐานะที่เป็นพวกซึ่งพระเจ้าเลือกไว้ ให้เป็นพวกที่บริสุทธิ์ในความหลุดพ้นขั้นที่สอง และเป็นพวกที่พระองค์ห่วงใย จงสวมใจเมตตา ใจปรานี ใจอ่อนโยน ใจถ่อมสุภาพ ใจอดทน¹³ จงผ่อนหนักผ่อนเบาซึ่งกันและกัน และถ้าแม้ว่าผู้ใดมีเรื่องราวต่อกัน ก็จงยกโทษให้กันและกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ยกโทษให้ท่านแล้วฉันใด ท่านจงกระทำอย่างนั้นเหมือนกัน¹⁴ แล้วจงสวมพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ทับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เพราะพรหมวิหารสี่ย่อมผูกพันทุกสิ่งไว้ให้ถึงซึ่งความสมบูรณ์¹⁵ และจงให้สันติภาพและสันติสุขของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ครอบครองจิตใจของท่าน พระเจ้าเรียกท่านไว้ให้เป็นกายเดียวด้วย เพื่อสันติภาพและสันติสุขนั้น และท่านจงมีใจขอบพระคุณ¹⁶

จงให้ธรรมะของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์อยู่ในตัวใหม่ของท่านอย่างบริบูรณ์ จงสั่งสอน และเตือนสติกันด้วยปัญญาทั้งสิ้น จงร้องเพลงสวดดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญด้วยใจขอบพระคุณพระเจ้า¹⁷ และเมื่อท่านจะทำอะไรด้วยกาย หรือวาจาก็ตาม จงกระทำทุกสิ่งในนามของพระเยซูผู้เป็นเจ้านาย และขอบพระคุณพระเจ้าผู้เป็นพ่อ โดยพระเยซูนั้น

หน้าที่ที่มีในการดำเนินชีวิตของตัวใหม่

¹⁸ ฝ่ายผู้เป็นภรรยาจงยอมฟังผู้เป็นสามีของตน ซึ่งเป็นการสมควรในองค์พระเจ้าผู้เป็นนาย¹⁹ ฝ่ายผู้เป็นสามีก็จงรักภรรยาของตน และอย่าทำอะไรรุนแรงต่อนาง²⁰ ฝ่ายลูกทั้งหลายจงเชื่อฟังพ่อแม่ของตนทุกอย่าง เพราะการนี้เป็นที่พอใจขององค์พระผู้เป็นเจ้า²¹ ฝ่ายพ่อ ก็อย่าขี้ขลาดโหดของลูก ๆ ของตน เกรงว่าเขาจะท้อใจ²² ฝ่ายพวกทาส จงเชื่อฟังผู้ที่เป็นนายของตนตามเนื้อหนังทุกอย่าง ไม่ใช่ตามอย่างคนที่ทำแต่ต่อหน้า อย่างคนประจบสอพลอ แบบหน้าไหว้หลังหลอก แต่ทำด้วยน้ำใสใจจริง ด้วยความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้า²³ ไม่ว่าท่านจะทำอะไร ก็จงทำด้วยความเต็มใจเหมือนกระทำให้แก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนทำแก่มนุษย์²⁴ ท่านรู้ว่าท่านจะได้รับมรดกจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นบำเหน็จ คือพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ผู้เป็นเจ้านายที่ท่านรับใช้อยู่²⁵ ส่วนผู้ที่ทำความผิด ก็จะได้รับผลตามความผิดที่เขาได้ทำนั้น และไม่มีการเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย

โคโลสี 4

คำร้องของเปาโล

¹ ฝ่ายผู้เป็นเจ้านาย ก็จงจงปฏิบัติต่อทาสของตน ตามความยุติธรรม และเท่าเทียมกัน เพราะท่านรู้ว่าท่านก็มีเจ้านายองค์หนึ่งในสวรรค์ด้วย² จงเอาใจใส่ในการอธิษฐาน สวดอ้อนวอน จงเฝ้าระวัง และมีใจขอบพระคุณ³ และขอให้อธิษฐานสวดอ้อนวอนเพื่อเราด้วย เพื่อพระเจ้าจะเปิดประตูให้เรื่องราวที่เราเผยแพร่ นั้น เพื่อเราจะได้ประกาศชื่อล้าลึกแห่งพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ (ที่ข้าพเจ้าถูกจำจองอยู่ก็เพราะเหตุนี้)⁴ เพื่อข้าพเจ้าจะได้กล่าวชี้แจงข้อความอย่างชัดเจน ตามสมควรที่ข้าพเจ้าควรจะกล่าวนั้น⁵ จงปฏิบัติกับคนภายนอกด้วยใช้สติปัญญาอันชาญฉลาดจงใช้ทุกโอกาสให้เป็นประโยชน์ที่สุด⁶ จงให้คำพูดของท่านประกอบด้วยเมตตาคุณเสมอ ประจบด้วยเกลือให้มีรส เพื่อท่านจะได้รู้ว่าควรจะตอบทุกคนอย่างไร

คำแสดงความคิดถึงในตอนท้าย

7 ทิติกัส ผู้เป็นน้องที่รัก และเป็นผู้ที่เอาใจใส่ในการรับใช้ และเป็นเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า จะบอกให้ท่านรู้ถึงเหตุการณ์ทั้งปวงของข้าพเจ้า
8 ข้าพเจ้ากำลังจะส่งเขาหาท่านก็เพราะเหตุนี้เอง คือเพื่อให้ท่านรู้ถึงความเป็นอยู่ของเรา และเพื่อให้เขาจะให้กำลังใจของท่าน 9 เขาจะมาพร้อมกับโอเนสิมัส ผู้เป็นน้องที่รัก และสัตย์ซื่อ ซึ่งเป็นคนหนึ่งเ็นพวกท่าน เขาทั้งสองจะเล่าให้ท่านรู้ถึงเหตุการณ์ทั้งปวงที่เกิดขึ้นกับข้าพเจ้าให้ท่านฟัง
10 อาริสทาร์คัส เพื่อนที่ถูกจำจองร่วมกันกับข้าพเจ้า ได้ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย และมาระโก ลูกพี่ลูกน้องของบาร์นาบัส และเยชูซึ่งมีชื่ออีกชื่อหนึ่งว่ายุสทัส ก็ฝากความคิดถึงมายังท่านด้วย (ข้าพเจ้าเคยกำชับท่านไว้ว่าให้ต้อนรับมาระโกถ้าเขามาหาท่าน)

เพื่อนร่วมงานของเปาโลที่เป็นคนเข้าสู่หน้ต

11 ในบรรดาเพื่อนร่วมงานของข้าพเจ้า เพื่ออาณาจักรของพระเจ้า คนเหล่านี้เท่านั้นที่เป็นคนเข้าสู่หน้ต และพวกเขาเป็นผู้ปลอบใจข้าพเจ้า 12 เอปาฟรัส ผู้เป็นคนหนึ่งเ็นพวกท่าน และเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ ฝากความคิดถึงมายังท่านด้วย เขาพากเพียรในการอธิษฐานสวดอ้อนวอนเพื่อท่านอยู่เสมอ เพื่อให้ท่านเจริญเป็นผู้ใหญ่และบริบูรณ์ ในการซึ่งเป็นทีพอใจของพระเจ้าอย่างเต็มที่ 13 ข้าพเจ้ารับรองได้ว่าเขา เขาตรากตรำทำงานหนักเพื่อท่าน และเพื่อคนที่อยู่ในเมืองเลาติเซีย และเพื่อคนที่อยู่ในเมืองฮีเอราบูรี
14 นายแพทย์ลูกา เพื่อนที่รัก กับเดมาส ฝากความคิดถึงมายังพวกท่าน

คำฝากความคิดถึงพี่น้องเมืองเลาติเซีย

15 ข้าพเจ้าขอฝากความคิดถึงมายังพี่น้องทั้งหลายที่เมืองเลาติเซีย รวมถึงนางนุมฟากับคนอื่น ๆ ที่รวมตัวเป็นชุมชนของพระเจ้าในบ้านของนาง 16 และเมื่อพวกท่านได้อ่านจดหมายฉบับนี้แล้ว จงส่งไปให้คนอื่น ๆ ที่รวมตัวเป็นชุมชนของพระเจ้า ที่อยู่เมืองเลาติเซียอ่านด้วย และขณะเดียวกันจดหมายที่มาจากเมืองเลาติเซียฉบับนั้น ท่านก็จงอ่านด้วย 17 และฝากบอกอารคิปัสว่า “การรับใช้ซึ่งเขาได้รับมอบหมายให้ทำในองค์พระผู้เป็นเจ้านั้น จงทำให้สำเร็จ” 18 คำแสดงความคิดถึงนี้ข้าพเจ้าเปาโล เขียนด้วยลายมือของข้าพเจ้าเอง ขอให้ท่านจงระลึกถึงใช้ตรวนของข้าพเจ้า ขอให้พระคุณดำรงอยู่กับท่านด้วยเถิด